

der, bliver Stillingen den, at den paagældende Funktionær i Gentofte Kommune begynder med en Lønning paa 1200 Kr., medens en Portør altsaa begynder med 840 Kr., det er straks en væsentlig Forskel. Men Funktionæren i Gentofte naar allerede i 34-Aars Alderen den højeste Løn, nemlig 1,500 Kr., medens Portøren først naar den højeste Løn, naar han er 45 Aar, og saa naar han endda kun til 1260 Kr. Lægge vi Lønnen sammen for samtlige 25 Aar fra den paagældendes 25de til hans 49de Aar, vil Funktionæren i Gentofte Kommune have faaet udbetalt 35,700 Kr., medens Portøren kun vil have faaet 26,460 Kr. Det er en Forskel paa 9,240 Kr. Det er den faste Løn, idet jeg udtrykkelig har gjort opmærksom paa, at jeg ikke har medregnet Tantiømen, men heller ikke har fraregnet de 5 pCt. til Pensioneringen. I øvrigt gør jeg opmærksom paa, at Funktionæren i Gentofte Kommune pensioneres fuldt ud paa Kommunens Regning, uden at der af vedkommende ydes noget Tilskud dertil. Tager man Gennemsnitslønnen i 25 Aar, viser det sig, at Funktionæren i Gentofte gennemsnitlig har faaet 1,428 Kr. i aarlig Løn, medens Portøren i Statens Tjeneste kun har faaet 1,058 Kr. 40 Øre, med andre Ord: den omtalte Funktionær i Gentofte har i Løbet af disse 25 Aar faaet 1 Kr. mere om Dagen, end Staten yder sine Portører.

Jeg tror ikke, det er nogen Skade at lægge Mærke til, hvorledes Statens Lønning staa i Forhold til andre Lønninger, og navnlig synes jeg, det har sin store Interesse at sammenligne dem med de kommunale Funktionærers Lønninger. Jeg er aldeles overbevist om, at mange af vore Kommuner her i Landet yde en lignende Løn som Gentofte Kommune. Jeg er sikker paa, at hvis man vilde tage Lønningsvedtægter fra. Provinsbyer, vil det vise sig, at ogsaa adskillige af vore Provinsbyer lønne bedre end Staten. For at komme til Klarhed over, hvorledes denne Lønning i Virkeligheden virker, har jeg stillet et Regnestykke op, idet jeg har taget en Portør, der er paa Begyndelseslønnen og har Hustru og to Børn, hvad jo ikke er noget ualmindeligt. Han begynder altsaa med en Indtægt af 840 Kr., derfra gaa 5 pCt. til Pensionering, det er 42 Kr., til Rest bliver 798. Jeg har saa lagt Tantiømen til, det er 70 Kr. — det er maaske 72 Kr., men jeg har altsaa regnet med 70 Kr. —, og det bliver saa 868 Kr. Hvis Manden nu bor i Lyngby, vil han i

Husleje komme til at betale saadant noget som 280 Kr.; til Klæder, Brændsel, Belysning og andre Udgifter har jeg regnet med 250 Kr. — det er sikkert snarere for lavt end for højt —, det giver en samlet Udgift af 530 Kr., trækker man disse 530 Kr. fra 868 Kr., faar han til Kost til sig og Familien 338 Kr., det vil sige saadant noget som 23 Øre daglig til hvert af Familiens Medlemmer. Vil man danne sig et Skøn over, hvad disse 23 Øre pr. Familiemedlem betyde, om de kunne leve godt, eller om de kunne leve daarligt deraf, kan man for at komme til Klarhed derom bl. a. undersøge, hvad Arrestforvarerne faa til Forplejning af Fanger, og Resultatet bliver, at det, som hvert enkelt Medlem af Portørens Familie har at leve af til Kost, kun er ca. Halvdelen af, hvad en Fangevogter faar til Forplejning af Fangerne.

Det viser sig altsaa, enten man sammenligner disse Folks Lønning med den Løn, der gives i Kommunerne eller i hvert Fald i den Kommune, jeg har nævnt, eller man paa anden Maade undersøger, hvorvidt de kunne leve af disse Lønninger, at de ere i overordentlig høj Grad uheldigt stillede, og at de trænge til en Forbedring hurtigst muligt. Jeg blev derfor glad ved at se det af Udvalget stillede Ændringsforslag, mindre glad, da jeg saa, at Højres Medlem i Finansudvalget, som havde været med til at stemme for dette Huslejetilæg i Fjor, ikke nu var med. Men da jeg hørte den ene Højremand efter den anden staa op og tale imod ham, tænkte jeg, det betyder ikke saa, meget, hvad Højres Medlem i Finansudvalget mener, hans Partifæller gaa den Vej, de ville, og det forekommer mig, at de i dette Tilfælde ere gaaede den rigtige Vej.

Den Virksomhed, som disse Statsfunktionærer have, er meget farefuld. Der gaar jo ikke mange Dage, uden at Bladene bringe Meddelelse om, at saa den Portør paa den Station og saa den Portør paa en anden Station er kommen til Skade og enten har mistet Førligheden eller er bleven dræbt. Jeg ved ikke, om man har nogen udførlig Statistik herover, men gennemser man den Beretning, vi for nogen Tid siden have modtaget, ser man, at i det Aar, den omhandler, ere 12 Funktionærer dræbte. Det synes mig et meget stort Tal. Man kommer neppe i ret mange Fag op paa saa mange Ulykketilfælde som indenfor Statsbanevæsenet.

Om, hvorledes Ulykken i de enkelte Tilfælde er sket, hedder det ganske vist: Ved uforsigtigt at bestige og forlade Vogne